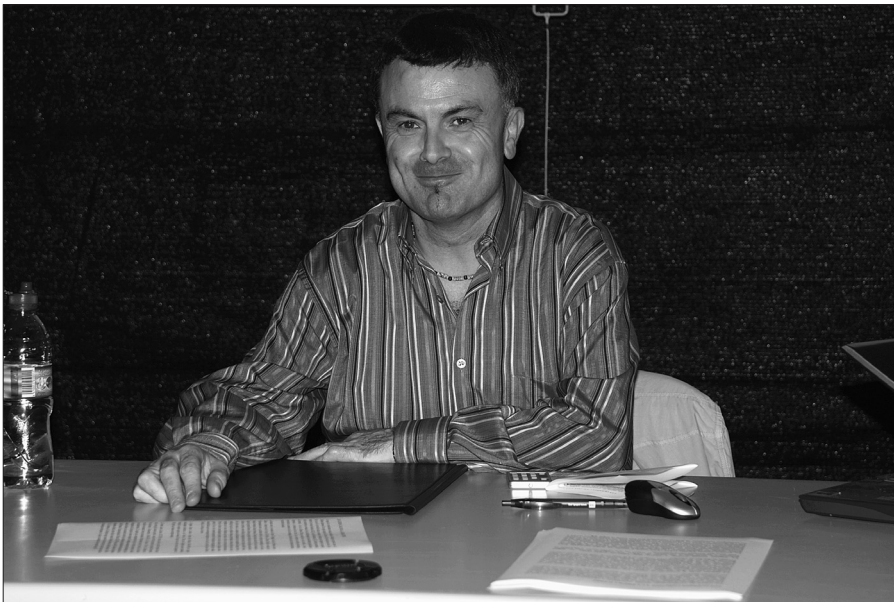

UN SECRETARI I UN IBIZA DE COLOR ROIG

JOSEP A. COLLAZOS RIBERA

Secretari del CERE 1993-2006

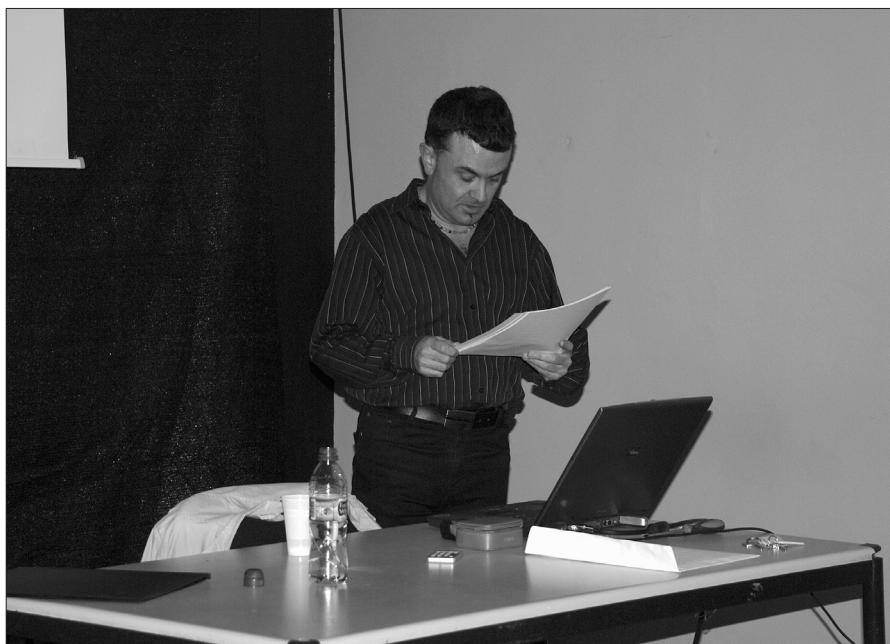
Explicar la trajectòria del CERE des de la visió d'algú que ha encapçalat la Secretaria durant gairebé catorze anys de partença pot semblar una tasca àrida i avorrida. Perquè si ens atenem al fet que la tasca principal que s'ha dut a terme durant tots aquests anys és la de la feina administrativa de l'entitat (preparació de trameses per als socis, cobrament de publicacions, redacció i registre de correspondència, tramitació de sol·licituds de subvencions a altres institucions, gestió de les beques del CERE, atenció als socis i, darrerament sobretot, atendre el correu electrònic), l'assistència a les reunions

Josep Antoni Collazos Ribera (foto: M. Anguera Terré, 2008)

i la consegüent redacció de les actes i el suport logístic a les activitats, tot plegat en principi no sembla que hagi de generar gaires emocions ni fer que aquestes restin reflectides per a la posteritat. Sí que en més d'una ocasió he estat part activa en algun acte, fent-ne la presentació o fins i tot protagonitzant-lo. Però, amb tot, el fet de formar part al mateix temps de l'organització comporta que a més d'allò que et pertoqui, estiguis atent a altres detalls i qüestions, amb la qual cosa no l'acabes de gaudir amb la plenitud que es desitjaria quan es participa en una activitat.

Dins de tot aquest conglomerat de tasques que he dut a terme al capdavant de la secretaria del CERE, he comptat durant gairebé tot aquest temps amb el suport d'un company inseparable sense el qual més d'una vegada no me n'hagués sortit, ja que ha estat un suport fonamental. A més, es dona la casualitat que surt a escena just en el moment en què s'inicia el servei d'atenció al públic del CERE i assumeixo plenament tota l'activitat administrativa. No cal esbrinar gaire per encertar qui és aquest company en qüestió, llegint el títol de l'article n'hi ha prou: el meu cotxe, el Seat Ibiza de color roig (T-4965-AM, per a més senyes). Fou el 14 de desembre de 1994 que vaig adquirir-lo (després de dos mesos d'espera), i des de ben aviat van començar els seus serveis envers el CERE i no han estat poques les ocasions en què ho ha fet. Quantes vegades el dec haver utilitzat per portar trameses, de llibres sobretot, a l'oficina de

Josep A. Collazos, exsecretari del CERE, fent una conferència a Flix el 2008 (foto: M. Anguera Terré)

Correus (havent de fer dos viatges, algun cop)? Quantes vegades deu haver transportat el material per a actes de l'entitat al llarg de la comarca: llibres, l'equip de projecció (projector de diapositives, pantalla i tríode), fulletons, cartells, etc.? Quants cops deu haver anat amunt i avall cap a Móra la Nova per dur tots o part dels efectes per participar en la fira (en aquestes ocasions semblava que augmentés el volum del seu espai interior, per la quantitat de coses que arribava a col·locar-hi, entre les quals, l'omnipresent planta de plàstic que encara hi ha a l'oficina). Fins i tot, una vegada va esdevenir una mena de bar restaurant, en omplir-lo d'entrepans i begudes, per poder atendre l'esmorzar de tots el participants en una visita que el CERE va organitzar a la Reserva de Sebes, a Flix.

Però no sols ha estat per al transport de material el suport donat per l'Ibiza. També ocasionalment hi han viatjat persones que han participat en activitats del CERE. Les circumstàncies han fet que hagi hagut d'anar a buscar a algunes persones a les estacions de tren de Flix o de Móra la Nova, per portar-les seguidament a l'indret on tenia lloc l'acte on assistien i/o participaven (no cal dir que, entre aquests passatgers, un ha estat Xavier Garcia). Amb aquesta mena de transbordament ferroviari no s'acaba el servei a les persones, sinó que també ha estat el mitjà per transportar algú d'un lloc a un altre, amb motiu d'una activitat del CERE. Així, han estat usuaris de l'Ibiza com a passatgers Pere Muñoz, Andreu Carranza, Artur Bladé Font, Joan Ramon Vinaixa i, de ben segur, molts altres que em deixo, perquè ara mateix no em vénen a la memòria (i als qui expresso les meues disculpes).

El cotxe fa ara mateix que té poc més de tretze anys i mig. Tot i el seu poc quilometratge (a hores d'ara, no arriba als 80.000 km), per a un vehicle representa molt de temps, cosa que comporta les seues conseqüències. Sense anar més lluny, fa cosa de dos setmanes, vaig haver de dur-lo al taller perquè li fessin una reparació, a causa d'una avaria pròpia del pas dels anys. No obstant això, continua encara en actiu en aquest any del 25è Aniversari del CERE, i almenys a mi ja m'ha permès poder participar en alguna de les activitats i així espero que ho continuï fent, ja que crec que després de tota la seua trajectòria també li toca participar-hi, ni que sigui com a mínim per transportar a qui sempre l'ha portat al volant. Sens dubte que el meu pas per la Secretaria de l'entitat anirà unit al suport que m'ha reportat el gaudir de l'Ibiza. En altres paraules, ha estat la història d'un secretari i un Ibiza de color roig.

Flix, juny de 2008